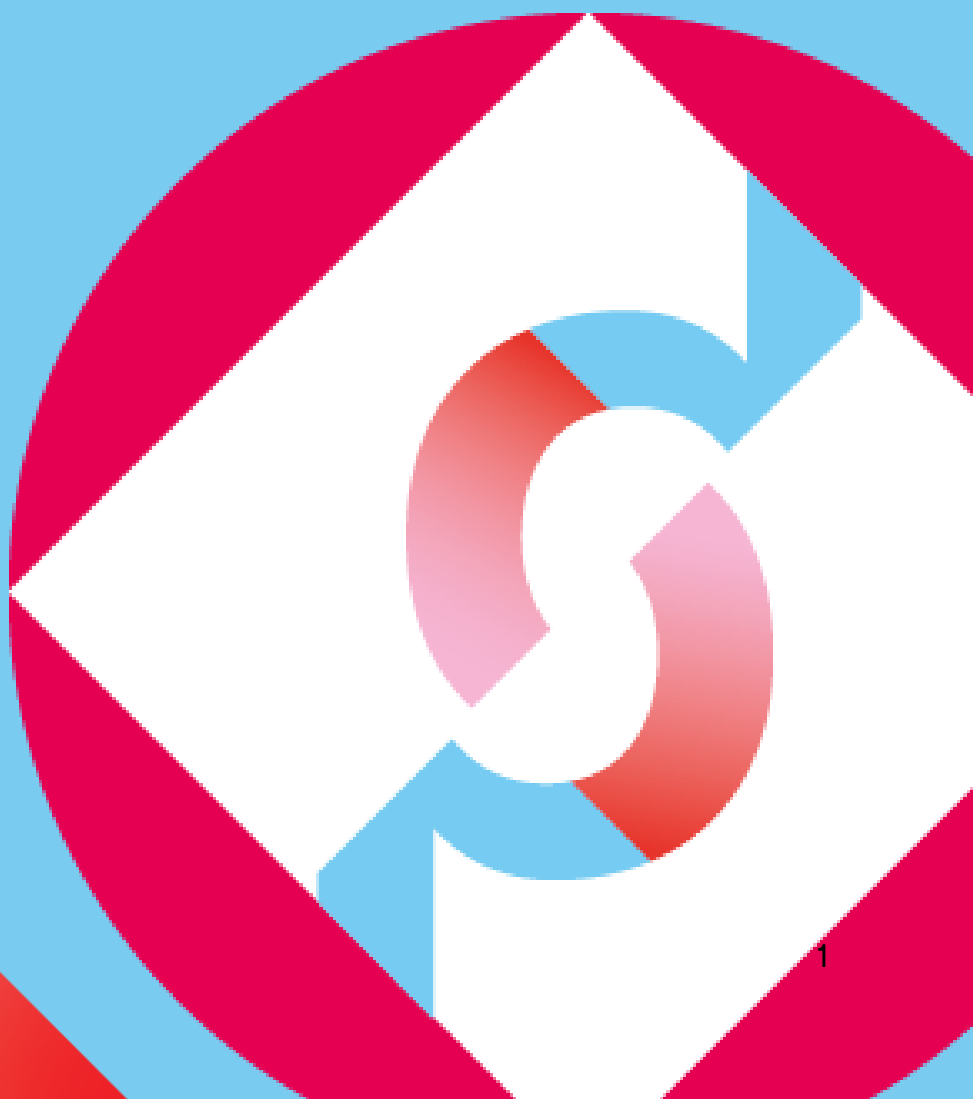

STICHTING JEUGD-PUNT

JONGERENWERK ALBLASSERDAM

**“DE WAARDE VOLGENS ONZE
DOELGROEP”**

Inleiding

Ruim twintig jaar zijn wij als jongerenwerkers van Jeugd-Punt met passie en vakmanschap in Alblasserdam aan het werk. U moet beslissen over voorgestelde bezuinigingen op het jongerenwerk. Om u inzicht te geven in de waarde van het jongerenwerk in Alblasserdam hebben jongeren uit de doelgroep, een ouder en een samenwerkingspartner met veel plezier hun ervaring met ons laten optekenen in vijf verhalen.

Lees de verhalen en ontdek hoe wij voor anderen het verschil maken en hebben gemaakt.

Deze verhalen zijn samenvattingen van interviews die wij door een journalist hebben laten maken die wij kennen als eerlijk en kritisch. Wij hebben hem gevraagd om inzichtelijk te maken hoe het jongerenwerk verschil maakt.

Wij (en de geïnterviewden) wensen u veel succes met het maken van keuzes

MEIDENWERK

“WIJ ZIJN GEGROEID”

Samen sterk: hoe een meidengroep bij Jeugd-Punt al jaren een veilige plek biedt

In de Postduif klinkt gelach, muziek en het gerammel van pannen. Een groep jonge meiden komt hier al jaren op de dinsdagavond samen. Eerst met begeleiding, maar inmiddels zelfstandig. Nu zijn het vriendinnen, een hechte groep die hun eigen plek runt: zelfstandig, veilig en met wederzijds respect. ‘We regelen alles zelf. Van het gebouw openen tot het koken,’ vertelt Selma. Ze is net achttien en daarom mag de groep zelfstandig in het gebouw zijn en heeft ze een eigen sleutel. ‘Het is echt onze plek geworden.’

Jeugd-Punt is er voor jongeren die een plek zoeken om elkaar te ontmoeten, zich te ontwikkelen of gewoon even zichzelf te zijn. Deze meidengroep is daarvan een sprekend voorbeeld. Wat begon als een initiatief voor jongeren met een rugzakje, groeide in de afgelopen jaren uit tot een vaste club waarin ruimte is voor verschillen, en juist daardoor ook voor verbinding. ‘We zijn allemaal anders, we hebben andere culturen en geloven, maar we respecteren elkaar. Zelfs als we het niet met elkaar eens zijn. Dat maakt het juist interessant,’ zegt Leonie.

De groep begon zo’n 5 á 6 jaar geleden, toen nog onder de begeleiding van jongerenwerker Corinne. In het begin hielp zij door middel van persoonlijke gesprekken en het oplossen van conflicten. Maar haar rol is overbodig geworden. ‘We zijn gegroeid. Niet alleen als groep, maar ook als individu. Als er nu iets is, lossen we het samen op,’ zegt Vera.

Van begeleiding naar verbondenheid.

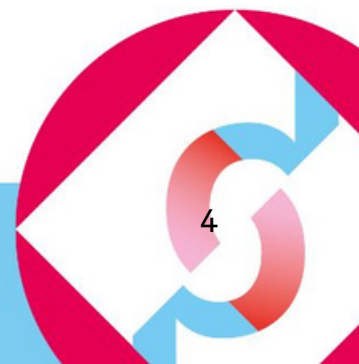
Iedere dinsdag komen ze samen. Ze doen boodschappen, koken, eten en kletsen bij met elkaar. Soms doen ze daarna nog een spelletje of kijken ze een film. Maar het element dat altijd terugkomt, is muziek: 'Nederlands, Engels, Arabisch of een andere taal, noem het maar op en we draaien het,' lacht Sabah. 'Vaak zonder te weten wat er gezongen wordt, maar dat doet er niet toe. De vibe is er. Iedereen danst mee.' Maar het draait niet per se om wat ze doen, maar meer om de ruimte en sfeer die ze creëren. 'Soms wil je even je hart luchten. Dat kan hier,' vertelt Romaissa. Selma vult aan: 'Het voelt gewoon als een plek waar je even jezelf mag zijn, met alles wat je bent, en alles wat je niet hoeft uit te leggen.'

De groep is divers. Ze hebben verschillende achtergronden, religies en leeftijden. 'We zijn allemaal anders, maar we respecteren en leren van elkaar,' zegt Kim. 'We hebben het ook regelmatig over gevoelige onderwerpen zoals conflicten die spelen in de wereld. We zijn het niet altijd met elkaar eens, maar we kunnen er over praten en we luisteren naar elkaar. Dat is zo mooi aan deze groep.'

Cultuur delen

Na het eten pakt een van de meiden henna erbij. Vanavond zetten ze henna. Het is bijna Offerfeest. 'Het is een islamitisch feest,' leggen ze uit. 'Er wordt een dier geslacht, het draait om offeren, maar het is ook gewoon feest. Traditie. Cultuur. Je trekt je mooiste kleding aan, doet henna, dat hoort er gewoon bij.'

Voor een paar meiden is dit een avond vol betekenis. 'Ze is helemaal naar mijn huis gegaan om henna te halen,' zegt één van hen. Zelfgemaakt? 'Nee, deze keer niet. Maar ik heb het wel vaker zelf gemaakt.' Ze giechelen. De sfeer is ontspannen, intiem. En tegelijk doordrenkt van diepgang.

Belang van de groep

Voor de meiden is het een plek van samenkomen, en contacten leggen. 'Ik weet nog toen ik hier kwam dat ik veel last had van sociale angsten. Inmiddels is dat verdwenen, juist omdat ik zo gemakkelijk in een groep werd opgenomen en mensen had om op terug te vallen', vertelt Vera. Kim sluit daarop aan: 'De groep heeft me een grote sociale kring gegeven die ik anders niet had gehad.'

'Het is fijn dat er een vaste avond is waarop je iets gepland hebt. Iedere dinsdagavond is de vaste prik en dat is fijn. Ik heb niet ontzettend veel sociale contacten, maar door iedere week hier te kunnen komen, heb ik altijd iets om naar uit te kijken,' vertelt Sebah. Het is een plek van gezelligheid geworden, maar ook van erkenning en afleiding. 'Als je niet lekker in je vel zit, is dit een ontzettend fijne plek om te komen. We kunnen het er met de meiden over hebben, maar als je dat niet wilt, dan is er afleiding voor hetgeen waar je mee zit,' vertelt Leonie.

Een plek waar je jezelf kunt zijn

De Postduif is volgens de meiden meer dan zomaar een gebouw. Het is een veilige plek die jongeren letterlijk van de straat houdt. 'Als we deze plek niet zouden hebben, zouden we veel vaker op straat rondhangen,' zegt Amina. 'Niet alleen wij, maar ook andere groepen die hier samenkomen.' De Postduif helpt overlast voorkomen, juist omdat jongeren er welkom zijn. 'De deur staat altijd open,' vult Sebah aan. 'Iedereen kan even binnenlopen en blijven hangen.'

Voor de meiden is het een plek waar ze niemand tot last zijn en zich vrij voelen. 'Omdat we dit gebouw volledig zelf mogen gebruiken, kunnen we zoveel geluid maken als we willen. Niemand heeft last van onze muziek,' vertelt Leonie. 'Het zorgt ervoor dat we helemaal onszelf kunnen zijn.'

Wat ooit begon als georganiseerde avonden, is inmiddels uitgegroeid tot een hechte en zelfredzame gemeenschap. En dat, zeggen de meiden, is iets om te beschermen. Niet iets om weg te bezuinigen.

TERUGKIJKEN

SANDER VAN HEUSDEN OVERTUIGD VAN MEERWAARDE JEUGDWERK IN ALBLASSERDAM: BIJ JEUGD-PUNT WERD IK AAN HET DENKEN GEZET'

Alblasserdam – Terugblikkend op zijn jeugd constateert Sander van Heusden (40) uit Alblasserdam dat het Jongerenwerk Alblasserdam een grote positieve invloed heeft gehad op zijn ontwikkeling. 'Zonder het jongerenwerk zou ik vooral een gesprekspartner gemist hebben.'

Sander was 13 toen hij voor het eerst met het jongerenwerk in aanraking kwam. "Ik ging wel eens naar de tienerdisco's, soms stiekem", zegt hij met een grijns. "Dat vond ik bovengemiddeld leuk." Hij was al jong een groot muziekliefhebber en genoot van de kennismaking met muziekstijlen. Later was het jongerenwerk vooral belangrijk omdat hij er terecht kon met vragen die hij thuis niet kon of wilde stellen.

Toen Sander met het jongerenwerk in contact kwam, volgde hij een opleiding waar hij zich niet op zijn plek voelde. Dat zorgde voor een probleem, want hij wist ook niet wat hij dan wél wilde. "Ik liep steeds vaker bij het jongerenwerk naar binnen, omdat ik ongeplande extra vrije tijd had", zegt hij lachend. "Ik ging alleen naar vakken die ik echt leuk vond. Voor mij was duidelijk dat ik de opleiding niet ging afmaken. De gesprekken bij het jongerenwerk gingen vooral daarover."

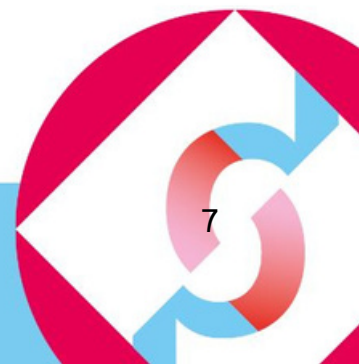
Vanwege verwachtingen uitgesproken en onuitgesproken verwachtingen van ouders is het voor jongeren soms lastig om te vertellen dat het op school niet zo lekker gaat. "Ik heb een goede band met mijn ouders, maar ik was echt een puber. Ik hield van muziek en activiteiten waar mijn ouders niks mee hadden. En op het gebied van geloof waren we het niet eens. "Levensbeschouwing is overigens een onderwerp dat me wel enorm boeit ook al ben ik niet gelovig".

Het was voor Sander belangrijk om ook buiten zijn directe omgeving te kunnen praten, met mensen bij wie hij niet het gevoel had dat hij hen misschien zou teleurstellen. “Bij Jeugd-Punt kon ik bespreken waar ik stond in het leven, wat ik belangrijk vond en nadenken over mijn normen en waarden. Ik kreeg ook kritische vragen, werd aan het denken gezet, vooral door de professionals van het jongerenwerk.”

Niet alleen voor goede gesprekken was het jongerenwerk belangrijk voor Sander. Er ging hier ook een wereld voor hem open. “Ik kon er meedenken over het opzetten van activiteiten op sociaal en cultureel gebied en een bijdrage leveren. Als vrijwilliger werkte ik mee aan bijvoorbeeld skatemiddagen of zwemdisco's. Ik zorgde er voor de muziek, dat vond ik superleuk. Ook hielp ik met het opbouwen en afbreken van materialen voor bijvoorbeeld een sportmiddag, of ik stond in een snoepkraam. Bij Jeugd-Punt heb ik kunnen ontdekken wat ik wilde, wat ik belangrijk vond en hoe ik mezelf kon manifesteren in de maatschappij. Aan dingen die ik toen leerde, beleef ik nog altijd veel plezier. Ik draai nu als dj en produceer housemuziek op semiprofessioneel niveau.”

Voor de jongeren in zijn dorp hoopt Sander dat het jeugdwerk ook in de toekomst voldoende middelen zal krijgen om het werk voort te zetten. “Als het er in mijn jonge jaren niet was geweest, zou ik vooral een gesprekspartner gemist hebben. Ik vond er mensen die zonder vooroordelen met me spraken. Het is een laagdrempelige organisatie waar je altijd binnen kunt stappen, ook zonder dat je er week in week uit rondhangt.”

Jeugd-Punt heeft ook medewerkers die de jongeren op straat opzoeken. “Ik ben zelf ook straatwerker geweest. Op mijn 18de ben ik begonnen met de opleiding sociaal cultureel werk. Dat was een werk-leer traject, dus ik ging gelijk aan de slag. Ik begon mijn carrière het Rotterdamse Nesselande en belande na een paar jaar als jongerenwerker bij een grote organisatie voor sociaal-cultureel werk in Gorinchem.” Tot Sanders grote teleurstelling zette de gemeente Gorinchem de subsidie stop toen hij 26 was, zodat hij op zoek moest naar ander werk. Inmiddels is hij met veel plezier veiligheidsdeskundige bij Hollandia Services in Krimpen aan den IJssel en Capelle aan den IJssel. Toch denkt hij nog vaak terug aan zijn jaren als tiener en als medewerker bij het jongerenwerk. “ook in mijn huidige werk ben ik net als binnen het jongerenwerk wel nog steeds bezig met houding en gedrag”.

Nu zijn dochter 13 jaar is, ziet Sander opnieuw het belang van goed jeugdwerk. “Mijn dochter heeft van jongerenwerker Jacco Oude Korte lessen gehad over vuurwerk. Ze heeft het er nog over. Een jongerenwerker kan je ook een telefoonnummer geven van iemand die iets voor je kan betekenen. Deze mensen zijn voelsprietten van de maatschappij, ze hebben informatie die ouders niet altijd tot hun beschikking hebben en ze kunnen tegen een jongere zeggen: ga daar eens kijken, misschien is het wat voor je.”

“Wat ik het allerbelangrijkst vind is dat jongerenwerkers bekijken hoe zij jongeren kunnen activeren, dat ze niet alleen een plek bieden waar tieners hun verhaal kwijt kunnen, maar hen ook stimuleren om mee te doen in de maatschappij. Voor mij heeft het jongerenwerk daarvoor de kickstart gegeven. Ik heb bijvoorbeeld jarenlang geholpen met de organisatie van het oud- en nieuwfeest en van activiteiten met Luilak. Met Luilak waren jongeren veel op straat en werd er best veel vernield. Ik wilde mijn steentje bijdragen aan de leefbaarheid in het dorp. Dat vind ik nog steeds belangrijk. Ik heb ook lang in jeugdgemeenteraad gezeten, jeugddebatten, voorlichtingsdagen en jeugdverkiezingen mee georganiseerd. Jongeren konden aangeven wat zij belangrijk vonden in het dorp.”

Sander erkent dat er meer plekken zijn waar jongeren zich kunnen ontplooien. “Bij sportclubs en andere verenigingen kan dat ook, maar dan moet je wel interesse hebben voor bijvoorbeeld badminton of voetbal. Het sociaal-cultureel werk heeft geen andere agenda, het gaat daar niet om het werven van leden. Bij de kerk kun je ook aanschuiven, maar er zijn wel verwachtingen. Jeugd-Punt is een plek waar alle jongeren terecht kunnen, ook als ze vragen hebben over seks of drugs. Het is lastig om het resultaat van jongerenwerk meetbaar te maken, dat vind ik oneerlijk. Je merkt het wel als het er niet is; dan kan iets wat aandacht nodig heeft, geen aandacht krijgen.”

Voor jongeren die ongewenst gedrag laten zien, is het jongerenwerk misschien nog wel belangrijker dan het ooit voor hemzelf was, denkt Sander. “Toen ik stage liep bij het jongerenwerk deed ik activiteiten met deze doelgroep. We gingen gamen of koken en gebruikten dat als middel om gesprekken met hen te hebben, hen te laten nadenken over hun acties. De politie is gericht op handhaving en een buurtbewoner reageert soms vanuit frustratie, maar een jongerenwerker speelt een onderzoekende rol en vraagt aan jongeren: waarom sta je hier op straat, heb je hobby's, wat zijn je interesses? Met een aantal van de jongens die destijds voor overlast zorgden, ga ik nog om. Dat zijn nu gasten met een goede baan en leuk gezin.”

TALENTLAB

DEVIN KWAM IN CONTACT MET HET JONGERENWERK VIA TALENTLAB:

JACCO HELPT DEVIN OM DROOM WAAR TE MAKEN

Kinderen helpen om erachter te komen waar ze goed in zijn en waar hun passie ligt én tegelijkertijd voorkomen dat ze in de problemen komen: het is één van de belangrijkste doelen van Jeugd-Punt. Het verhaal van Devin Urkan (16) is een praktijkvoorbeeld hoe waardevol dit deel van het jeugdwerk is.

Misschien stap je over een paar jaren een Devin's Place binnen voor een versgebakken pizza, een stevig Turks ontbijt of een paar overheerlijke pannenkoeken. Dan is de droom van Devin om een eigen horecazaak te starten uitgekomen. De credits voor de eerste duw in de rug gaan in dat geval naar Jeugd-Punt.

Het begint allemaal een jaar of zes geleden. Devin zit dan in groep zeven, heeft wat moeite met focussen op het onderwijs en gaat op advies van de leerkracht een keer langs bij Jeugd-Punt. "We zijn toen een hut gaan bouwen in het Alblasserbos", blikt hij terug.

De kennismaking loopt via TalentLab, onderdeel van het aanbod van Jeugd-Punt. Basisschoolkinderen krijgen daarbij hulp om te kijken waar ze goed in zijn. Jongerenwerker en talentcoach Jacco Oude Kotte legt uit: "Het mooie van TalentLab is dat er niet gefocust wordt op het probleem, maar we kinderen juist helpen om hun eigen sterke punten te ontwikkelen en in te zetten."

Die zoektocht gaat hij ook aan met Devin. Een kwestie van uitproberen. Het bouwen van de hut krijgt een vervolg in allerlei verschillende activiteiten. En wat blijkt? het bakken van een pizza valt bij de jonge Alblasserdammer in goede aarde. “Ik houd van eten en van eten maken. Bij de pizza wilde ik bijvoorbeeld de bodem zelf vers maken, zodat-ie echt lekker wordt. Door het TalentLab kwam ik erachter dat ik hierin verder wilde. Zo kan ik mijn geld gaan verdienen met iets wat ik gewoon heel graag doe. Terwijl ik daarvoor echt geen idee had.”

Het klinkt bijna gemakkelijk als je het zo terugleest. Maar er zit een dunne lijn tussen een kansrijke en uitdagende toekomst en kansloos langs de zijkant staan, met alle verleidingen van zaken als criminaliteit en drugsgebruik die daarbij horen. Devin ziet dat in zijn eigen omgeving ook gebeuren. “Maar door het doel dat ik nu voor ogen heb, heb ik energie en doorzettingsvermogen. Ik weet dat ik als ik ga blowen, ik de volgende dag niks waard ben. Terwijl ze bij de pizzeria waar ik nu werk wel op mij rekenen. Je staat echt anders in het leven.

Jacco, die al die jaren contact hield en heeft met Devin, hoort het met instemming aan. “Het laat goed zien hoe belangrijk het voor ons is om al op jonge leeftijd kinderen te bereiken en hoe ons aanbod met elkaar samenhangt. Doordat ik nu Devin goed ken, is het via hem ook makkelijker om contact te leggen met de jongeren met wie hij omgaat.” Devin zelf knikt: “Het is fijn dat Jacco langskomt: op school, maar ook als we met elkaar aan het hangen zijn bij het zwembad. Het laat aan de buurt zien dat het goed gaat en dat we daar niet zijn om voor overlast te zorgen.”

Zijn kookkunsten houdt Devin trouwens niet voor zichzelf. Al meerdere keren zette hij via Jeugd-Punt bij andere clubs en instellingen in Alblasserdam gerechten op tafel. De ouderen van De Alblashof, bijvoorbeeld. Bij hen heeft hij al een naam opgebouwd met de olieballen die hij bakt. “Een oudere mevrouw noemde mij ‘Die jongen van de olieballen’, lacht hij. Maar ook helpt hij op zijn beurt mee bij de A-Kidz, ook onderdeel van het aanbod van Jeugd-Punt. Jacco: “Hij is echt een soort ambassadeur voor ons.”

VOORLICHTING

“HANDVATTEN EN TIPS VOOR DE TOEKOMST”

Op de Alblasserdamse basisscholen zijn de jongerenwerkers van Jeugd-Punt vertrouwde en graag geziene gezichten. Met hun aanbod geven ze de jonge leerlingen op allerlei manieren handvatten voor de toekomst en leggen ze alvast contacten voor later. Dat dit waardevol is, daarvan is Linda Driessen, leerkracht van groep acht op kindcentrum De Schalm, overtuigd.

Na groep acht wacht de middelbare school. Een spannende periode voor vrijwel elk kind. Een vertrouwde omgeving verdwijnt, een nieuw leven komt eraan. Dan is een duwtje in de rug van harte welkom. De ervaring en expertise van Jeugd-Punt is voor de basisscholen in Alblasserdam daarbij een welkome aanvulling op hun eigen inzet. “Zij zijn daar veel meer in gespecialiseerd, de jongerenwerkers zijn zelf vaak aanwezig op de middelbare scholen”, knikt Linda. “Dat is echt een meerwaarde ten opzichte van wat wij zelf doen. Wij hebben niet de praktijkervaring waar Jeugd-Punt over beschikt.”

Gevraagd naar een voorbeeld uit de praktijk noemt ze een serie van vier lessen over groepsdruk, gericht op groep acht. “Dat ging van heel algemeen naar heel klein en praktisch. Want wat doe je als je nieuwe vriendin je vraagt om een broodje voor je te kopen, niet één keer, maar elke dag? In de lessen kregen de kinderen handvatten en tips hoe ze daarmee om kunnen gaan.”

Linda vertelt er met merkbaar enthousiasme over. Wat haar betreft zou dit lespakket ook voor de lagere groepen heel geschikt zijn. “Groepsdruk speelt natuurlijk ook al op de basisschool. Maar ook voor leerkrachten zelf is het heel interessant. Eén van de onderdelen was een rollenspel, waarbij de ene helft van de klas een opdracht uit moest voeren en de andere helft moest observeren hoe ze dat deden en wie wat oppakte. Dan zie je als leerkracht vanaf de zijlijn ook hoe je leerlingen dat oppakken, wie vooraan loopt en wie een duwtje in de rug nodig heeft om in actie te komen.”

Zeker zo belangrijk: de jaarlijkse vuurwerkvoorlichting die Jeugd-Punt op de basisscholen verzorgt. Bijzonder daarbij is dat de jeugdwerker die deze voorlichting geeft, zelf te maken heeft gehad met de gevaren die het afsteken van vuurwerk met zich meebrengt. Linda: “Je merkt meteen dat het dan veel dichterbij de kinderen komt. Ze snappen: dit is niet alleen maar een verhaaltje, vuurwerk kan echt heel gevaarlijk zijn.”

Als derde noemt Linda het feit dat de jongerenwerkers niet alleen op basisscholen, maar ook op de middelbare scholen actief zijn. “Doordat zij nu bij ons langskomen, zijn het voor de kinderen vertrouwde gezichten. Als ze later vastlopen of ergens mee zitten, is de drempel veel lager om voor hulp of een vraag naar een jongerenwerker van Jeugd-Punt te stappen. Daarmee kun je zeker problemen voorkomen of vroeg aanpakken.”

Bezuinigen op Jeugd-Punt? Linda is ervan overtuigd dat dat geen goed idee is. Het wegvallen van deze vorm van jeugdwerk zou ze ‘heel jammer vinden’, zoals ze het zelf omschrijft. “Want het is voor onze kinderen zeer waardevol. Als het er niet meer is, dan is de kans veel groter dat je later meer kosten moet maken als jongeren op latere leeftijd in de problemen komen. Wij zien in de dagelijkse praktijk hoe belangrijk het werk van Jeugd-Punt is. Het zou echt zonde zijn als dat verdwijnt.”

COLLECTIEVE ONDER- STEUNING

“DUW IN DE RUG VOOR
JONGEREN MET AUTISME”

Samen eten, samen praten, gezelligheid én problemen uit het dagelijks leven bespreken: Jeugd-Punt biedt dat jongeren met een autisme spectrum stoornis (ASS) aan. Mark van der Wal (15) en Aron de Pater (15) maken er elke woensdag gebruik van. Voor hen is het een belangrijk vast onderdeel van hun week.

Een slordige vijf, zes jaar geleden kwam Mark via zijn vriend Aron terecht bij de jongerenwerkers van Jeugd-Punt. “Door zijn autisme is het voor hem lastiger om in contact met andere kinderen te komen en vrienden te maken”, vertelt Andrea, zijn moeder. “Ze kwamen toen met leeftijdgenoten op woensdagmiddag bij elkaar voor allerlei activiteiten. Dat kon van alles zijn, van zwemmen tot naar de kinderboerderij gaan. Dat was heel welkom, want zelf iets verzinnen is voor hen lastig.”

Ze spreekt uit ervaring, want bij onder meer sportverenigingen zocht ze een plek voor Mark, maar dat lukte niet. “We hebben echt van alles geprobeerd. Pas bij de groep van Jeugd-Punt klopte alles en voelde hij zich al heel snel op zijn gemak bij de begeleiders. In al die jaren is het nooit een vraag geweest of hij op woensdag erheen ging: dat zegt genoeg. Hij gaat er heel graag heen.”

Het aanbod van de ASS-groep groeide mee met de leeftijd van de tieners. Inmiddels komen ze aan het einde van de middag bij elkaar om samen eten klaar te maken en dat op te eten, gelardeerd met gesprekken over van alles en nog wat. “Het is altijd gezellig, maar we hebben het ook over dingen waar wij tegenaan lopen”, lichten Mark en Aron toe.

Andrea vult met een glimlach aan: “Soms zeggen we: ‘Vraag het maar aan Jacco’, één van de jongerenwerkers met wie hij al die jaren al contact heeft. Hij leert er echt veel, is gegroeid door wat hij allemaal meekrijgt in de groep.”

Opvallend is de laagdrempelige aanpak van Jeugd-Punt. Geen uitgebreide plannen van aanpak of allerlei voorwaarden voordat je aan mag schuiven. Andrea: “Dat is heel fijn. Je hoeft geen stapel formulieren in te vullen of nadenken over wat precies de probleemvraag is.” “Die aanpak is bewust zo gedaan”, knikt jongerenwerker Ester van Roijen. “Gewoon met elkaar eten en praten, dat is vaak al genoeg om jongeren een duw in de rug te kunnen geven. We werken sowieso heel behoeftegericht. Als er iemand aanklopt met een vraag, kijken we of we daar invulling aan kunnen geven, in combinatie met andere jongeren.”

Bijkomend voordeel: voor de thuissituatie van de jongeren kan het ook even op adem komen betekenen. Andrea: “Mark is in de fase dat hij overal uitgebreid over wil discussiëren. Het is dan ook prettig om op woensdag als gezin, met onze andere twee zoons, rustig te kunnen eten. Dat is voor ons ook een meerwaarde.” Ester, met een glimlach: “En wij vinden het helemaal niet erg om die discussie wel aan te gaan.”

Het door bezuinigingen moeten schrappen van de ASS-groep zou voor Andrea, Mark en Aron een behoorlijke klap zijn. Daar zijn ze het volmondig over eens. “Dit is voor ons oprecht heel belangrijk”, zegt Aron. En Andrea: “Je ziet gewoon hoe ze erdoor geholpen worden, hoe ze hierdoor sociale contacten hebben en er echt naar uitkijken.”